

Za plotom

Uverejnené sobota, 24. január 2015, 14:44 Napísal: blogger Prečítané: 68300x

---

Naše mená sú Lucia a Veronika a sme študentkami 2. ročníka na vysokých školách v Brne a Žiline. Mali sme možnosť stráviť 3 dni v saleziánskom centre na Luníku IX a radi by sme sa s Vami podelili o túto jedinečnú skúsenosť.

Pokiaľ by ste si chceli vybrať vhodné miesto na bývanie, určite by ste si nevybrali známu lokalitu na okraji Košíc. Horiace odpadkové koše, ošarpané budovy, vybité okná, zápach tiahnuci sa až k mestu a životný štýl pripomínajúci stredovek s ponurou atmosférou ľudí žijúcich na okraji spoločnosti. Povedali sme všetko? Po pár dňoch strávených tu - na Luníku - sa táto médiami prezentovaná mienka rozpadla ako domček z karát. Saleziánske centrum uprostred komunity žiari ako maják na ceste za budúcnosťou týchto ľudí.

Od januára tohto roku beží projekt nesúci príznačný názov Únik IX, ktorý ponúka možnosť spoznať a zažiť autentickú atmosféru vzájomného spoznávania kultúr. V rámci tohto projektu môžete byť aj vy na pár dní členom tejto komunity a pomôcť búrať predsudky, ktoré v súčasnosti neustále naberajú na rozmeroch. Môžete sa zapojiť do každodenného chodu centra, so všetkými aktivitami a programom, ktorý vedúci centra už niekoľko rokov starostlivo a krôčik po krôčiku prinášajú pre tamojších obyvateľov. Prvoradou úlohou je formovanie detí a mládeže, nakoľko práve táto cieľová skupina dokáže najlepšie prijímať nové veci a tak ovplyvniť svoju budúcnosť. Okrem aktivít zameraných na osvojovanie základných hygienických a spoločenských návykov ide hlavne o aktivity zamerané na duchovný rozvoj. Hudba, divadlo či tanec sú najľahšie prostriedky na odovzdávanie spomínaných návykov.

Hneď na začiatku roku sme sa rozhodli zapojiť do tohto projektu aj my, pričom sme na Luníku strávili spomínané tri dni. Tri dni neopakovateľných zážitkov, ohromnej energie, úprimnosti, radosti a hlavne vd'ačnosti za akúkoľvek maličkosť, ktorá sa z našich životov postupne vytráca. Vo štvrtok 22.1.2015 sme absolvovali „krst ohňom“ nakoľko to bola pre nás prvá skúsenosť s prácou s rómskymi deťmi v podobe jeden a pol hodinového stretka, ktoré sme mali na starosti. Otvorenosť s akou nás tamojšie deti prijali bola pre nás úplne nepochopiteľná. Objatia boli už len za to, že si nový a každý jeden nový kamarát ťa chcel zoznámiť s ďalšími 10. Predstavovali sa spôsobom: "Toto je Vaneska. Je veľmi pekná, milá a láskavá." Kedy naposledy ste pri zoznamovaní povedali o svojom blízkom niečo také? Zo stretka sme mali ku koncu pocit, že sme viac dostali, ako dali. S rovnakou reakciou sme sa stretli aj u domácich saleziánov v centre. Otec Peter, Marián, Jozef, ...Peťo a sestričky Betka a Anna sa o nás starali ako o vzácných hostí. Prijali nás ako „dar z Neba“ a raňajky, obedy a večere sa pre nás stali nezabudnuteľným zážitkom. Nie len kulinárskym ale aj spoločenským, za čo im chceme aj touto cestou z celého srdca poďakovať. Piatok a sobota sa niesli v znamení hudby, spoločných omší a výtvarného umenia. Ďalšie osobné skúsenosti s deťmi nám len potvrdili, akou náročnou no zároveň nevyhnutnou prácou je výchova tejto generácie.

Domov odchádzame nie len s otvorenými očami, ale hlavne srdcom. To, čo sme sa tie tri dni zažili nám bude rezonovať v hlavách ešte veľmi dlho. Týmto článkom určite nechceme obhajovať konanie týchto ľudí (riešenie rómskej otázky je oveľa komplexnejším problémom), chceme len reprodukovať vlastnú skúsenosť a možno motivovať k tomu, aby ste si aj vy prišli po tú svoju. My sa určite vrátíme!

Veronika a Lucia